

cions puguin encarar-s'hi o resistir-la.

La creació d'aquella gran força internacional al servei del Dret és l'objectiu suprem de la Societat de les Nacions. Però quina valor hauria si no posseïa alhora un procediment de determinar-se entre els drets, els interessos, o fins les amors-propies complexes de les nacions, i els mitjans, coercitius quan calgués, per a fer respectar les sentències del Dret internacional?

Respecte als tractats internacionals, supressió de les diplomàcies secretes, procediments arbitrals, sancions militars i econòmiques, tals són els elements necessaris de la solució del problema.

Només així podrà establir-se un règim de pau. Només així la reglamentació pacífica de *tots* els conflictes, sense excepció, cessarà de ser un somni per esdevenir la realitat possible, la realitat organitzada.

No sabriem admetre en aqueixes qüestions, a hores d'ara, una mitja-solució. Els pobles aspiren a la pau, certament, però encara volen més la seguretat. Reclamen certituts. No permetrien que

l'avenir de les generacions futures fos abandonada a amalgames que foren més terribles encara que l'atroc realitat de avui dia. És sobre aquest sentiment que especulen tots aquells que, en tots els països preconitzen la política de les conquestes. Fem nostres les posicions estratègiques dominadores, diuen ells. Fem nostres les mines de ferro, les mines de hulla, nirvi de la guerra. Esdevenim tan forts i tornem l'enemic tan feble, que la resistència com l'agressió li sigui cosa impossible, i que aquesta impotència, davant l'omnipotència nostra, faci la nostra seguretat.—Tal concepció, fins no existint, o no subsistint sinó parcialment, té per conseqüència la lluita fins a l'exterminació d'una al menys de les dues parts. Aquesta concepció execrable significa el suïcidí de la humanitat. Però no hi ha un mitjà d'arrencar els pobles de les conseqüències de sa insidiosa lògica: és l'adhesió lleal i total al sistema diancetrablement oposat, al sistema que basteix el món sobre el Dret, i que apoa el Dret amb garanties internacionals sobiranes, posant al servei del dret de cada poble la força organitzada de la humanitat entera.

CONGRÉS DE LA LLIGA DELS DRETS DE L'HOME

Se celebrà a començaments de Novembre el congrés de la *Lliga dels Drets de l'Home*, en la majoria de les sessions del qual es tractà de les dificultats que presenta la realització de la Societat de les Nacions i s'estudià la manera de resoldre-les. Després de ses

deliberacions, el Congrés votà unànimament la resolució següent:

El Congrés,

Creient que cap cosa sabria millor sostenir el coratge dels combatents que la convicció d'aconseguir amb aquesta guerra l'abolició de tota guerra;